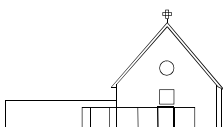


PETRUS FÖRSTA BREV

INNEHÅLL

Bakgrundsstudium	2
Översikt	4
Petrus som person	5
Löpande kommentar	9
Petrus tumregler	21



PETRUS FÖRSTA BREV - BAKGRUND

(Lars Mörling 2013)

Författare:

Aposteln Petrus (1Pet 1:1). Brevet är skrivet av ett ögonvittne till Kristi lidande (1Pet 5:1) Petrus författarskap var accepterat från tidig kyrkohistoria. Silvanus eller Silas, som han också kallades (jfr Apg 18:5 i Korint och 1Tess 1:1 som skrevs från Korint) var sekreteraren och förmodligen brevbäraren (1Pet 5:12). Silas var en ledare i församlingen i Jerusalem år 49/50 (Apg 15:22) och en profet (Apg 15:32). Han reste med Paulus under andra missionsresan (Apg 15:40-41) då de även besökte stora delar det område som 1 Petrus är adresserat till. Silas var med när Galaterförsamlingen grundades under Paulus andra resa. Allt tyder på att Silas var romersk medborgare och därmed duktig i grekiska (Apg 16:37-39).

Några har ifrågasatt hur Petrus kunde skriva på så bra grekiska och svaret är helt enkelt att Silas var sekreterare. Dessutom har man ifrågasatt varför 1 Petrus liknar Paulus undervisning. Men Petrus kände Paulus och det gjorde även Silas. Petrus hade dessutom läst Paulus brev, som han faktiskt jämförde med Gamla Testamentets skrifter (2Pet 3:14-16).

Ursprung och datering:

Brevet skrevs sannolikt från Rom (1Pet 5:13). "Babylon" var ett symbolnamn för Rom (Upp.16:19, 17:5, 17:9, 18:2).

Ett troligt datum för brevet är 62-64 e.Kr, under kejsar Neros regering, men före branden av Rom 64 e.Kr. Enligt kyrkohistorien blev Petrus martyr i Rom under Neros regering mellan 64-67 e. Kr.

Det skulle innebära att Petrus och Paulus befann sig i Rom samtidigt och sannolikt träffades efter att Paulus frigivits under år 63 (www.bibelstudium.org se kompendiet till Apg – Löpande kommentar sid 45 samt bakgrundsstudiet till 2 Tim).

Mottagare:

1 Petrus skrevs till Judar och hedningar i ett område som täcker stora delar av dagens Turkiet (1Pet 1:1) Att Petrus även skrev till kristna med icke-judisk bakgrund är tydligt (1Pet 4:3-5). Genom hela brevet ser vi att mottagarna var förföljda kristna (1Pet 4:12-13).

Huvudtema

Att uppmuntra den lidande församlingen att se på Jesus i hans lidande och på den eviga härligheten (1Pet 1:6-9).

De uppmanas genom brevet att se på Jesus, som led fast han var rättfärdig (1Pet 2:4, 2:21-25, 3:18).

Nyckelverser:

”Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.” (1 Pet. 2:9-10.).

PETRUS FÖRSTA BREV – ÖVERSIKT

1. Inledning 1:1-2

- Guds folk lever i Guds eviga plan.

2. Frälsningen i Kristus 1:3-2:10

- Det eviga hoppet i frälsningen 1:3-9.
- Profeter och änglar vill förstå frälsningen 1:10-12.
- Var heliga såsom Gud är helig 1:13-2:3.
- Ni är ett heligt prästerskap i Guds tempel 2:4-10.

3. Ett kristet liv i relation till andra 2:11-5:11

- Ett liv bland icke-troende 2:11-12.
- Medborgare – Myndigheter 2:13-17.
- Slavar – Herrar 2:18-25.
- Hustru – Man 3:1-7.
- Ett liv under lidande och förföljelse 3:8-4:19.
- Äldste – Församling 5:1-7.
- Kampen mot den Onde 5:8-11.

4. Brevets avslutning – hälsningar 5:12-14.

PETRUS SOM PERSON

Petrus bakgrund

Simon Petrus kom ursprungligen från Betsaida i Galiléen, en liten stad vid Gennesarets sjö. Vi vet inte mycket om hans familj. Hans far hette Jona och hans bror hette Andreas, som ju också blev en av Jesu apostlar. Petrus och Andreas var fiskare.

De flyttade sedan till Kapernaum, där Petrus bodde med sin fru, sin bror Andreas och kanske även sin svärmor (Mark 1:29-31).

Mycket talar för att Petrus var Johannes Döparens lärjunge, eftersom hans bror Andreas var det. Det var också Andreas som först satte Simon Petrus i kontakt med Jesus (Joh.1: 40-42). Detta innebär att Petrus faktiskt kände till Jesus innan Jesus kallade honom att bli människofiskare (Luk 5:1-11).

Petrus personlighet

Petrus var en kraftfull och impulsiv människa som ibland handlade först och tänkte sedan. På något sätt är det lätt att identifiera sig med Petrus mänskliga sidor. Han var väldigt handlingskraftig men hade samtidigt svaga sidor.

1. Han ville gå på vattnet för att möta Jesus, men började snart sjunka och ropa på hjälp (Matt 14:28-33).
2. När Jesus talade om sin död så sa Petrus att han var villig att dö för Jesus, men Jesus sa till Petrus att han istället skulle förneka honom innan nästa morgon (Luk 22:31-34).
3. När Jesus tvättade sina lärjungars fötter så vägrade först Petrus och sade: "Aldrig någonsin skall du tvätta mina fötter." När Jesus förklarat innebörden så sade Petrus: "Herre, inte bara mina fötter, utan också mina händer och mitt huvud." (Joh 13:1-11).
4. Petrus högg av örat på översteprästens tjänare när Jesus arresterades, men strax efteråt förnekade han att ens kände Jesus (Joh 18:10-11, 25-27).
5. Efter uppståndelsen visade sig Jesus för lärjungarna vid Gennesarets sjö. Då kastade sig Petrus i vattnet och simmade mot Jesus, medan de andra lärjungarna fick ta hand om båten och all fisk (Joh.21:4-8).

Petrus förde lärjungarnas talan

Petrus var ofta den som förde lärjungarnas talan i relationen med Jesus.

1. När många vände Jesus ryggen i Kapernaum, trädde Petrus fram och sade: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds helige." (Joh 6:68-69).
2. När Jesus frågade lärjungarna vem folket ansåg att han var så var det Petrus som svarade: Du är Messias, den levande Gudens Son." (Matt 16:16).

3. När Jesus undervisade om förlåtelse var det Petrus som frågade hur många gånger man skulle förlåta sin bror. Han föreslog hela sju gånger, men Jesus sa 70x7 gånger (Matt 18:15-22).
4. När Jesus talar med den rike unge mannen om att försaka allt och han gick bedrövad bort, då var det Petrus som sa: "Se vi har lämnat allt och följt dig. Vad ska vi få för det?" (Luk 18:18-30).

Petrus tillhörde den inre kretsen

Petrus var med i den inre kretsen av lärjungar som bestod av Petrus, Jakob och Johannes. De fick vara med Jesus vid mycket speciella tillfällen:

1. När Jesus uppväckte Jairos dotter från döden (Mark 5:35-43).
2. På förklaringsberget med Jesus, Mose och Elia, när Petrus föreslog att de skulle bygga tre hyddor. (Mark 9:2-13).
3. Vid Jesu bönekamp i Getsemane när Petrus somnade (Mark 14:32-42).

Petrus relation med Jesus

Jesus talade till fiskaren Petrus genom olika fiskunder:

1. När han kallades till människofiskare (Luk 5:1-11).
2. När Petrus fick frågan om Jesus betalade tempelskatten (Matt 17:24-27).
3. När Petrus fick herdekallet efter Jesu uppståndelse (Joh 21:1-23).

Petrus hade en mycket nära relation med Jesus som även visade sig i små detaljer.

1. När Petrus hade förnekat Jesus så räckte det med en enda blick från Jesus för att Petrus skulle ångra sig under tårar (Luk 22:60-62).
2. Efter uppståndelsen visade sig Jesus först för några kvinnor som fick uppdraget att berätta för lärjungarna och att särskilt hälsa till Petrus (Mark 16:6-7).
3. Petrus var också den förste aposteln som fick möta den uppståndne Jesus Kristus (1Kor 15:5).

Petrus fick sitt namn av Jesus

Jesus gav Simon ett namn som var kopplat till hans kallelse. Han fick alltså namnet Petrus, som betyder klippa, för att han var utvald som ledare för församlingen. Man förstår av sammanhanget att orden om att Jesus ska bygga sin församling på klippan har en närmare koppling till Petrus bekännelse av Jesus som Messias och Gus Son, än till Petrus egen person (Matt 16:13-23). Auktoriteten att lösa och binda gavs också åt de andra apostlarna (Joh 20:19-23). Tanken på att Petrus särställning som apostel skulle ärvas av biskopen i Rom (dagens påve) existerar dock inte i Nya Testamentet.

Petrus var ledare i den kristna urkyrkan

När vi läser vidare i Apostlagärningarna ser vi att Petrus också blev en ledare för församlingen, omedelbart efter Jesu himmelfärd:

1. Petrus ledde valet av Mattias som ny apostel efter Judas (Apg 1:15-26).
2. Petrus talade till folket på pingstdagen (Apg 2:14-41).
3. Petrus predikade i templet efter undret med en lam man (Apg 3:11-26).
4. Petrus talade till de judiska ledarna i stora rådet (Apg 4:8-12).
5. Petrus ledde församlingstukten av Ananias och Safira (Apg 5:1-11).
6. Petrus fick utföra stora under (Apg 5:12-16, 9:32-43).
7. Petrus fick förmedla Andens gåva till Samarierna (Apg 8:14-24).
8. Petrus ledde hedningen Kornelius och hans vänner till tro (Apg 10:23-48).
9. Petrus blev fängslad av kung Herodes och befriad av en ängel (Apg 12:1-19).
10. Petrus var en av ledarna under Jerusalemmötet (Apg 15:7-12).

Petrus fängslades av kung Herodes år 44 e.Kr. Efter hans mirakulösa befrielse lämnade han Jerusalem och det verkade som om Herrens bror Jakob tog över ledningen för församlingen i Jerusalem (Apg 12:17). Vi ser att Petrus var tillbaka i Jerusalem vid apostlamötet 49/50 e.Kr. då han tillsammans med Jakob hade en ledande ställning (Apg 15).

Petrus missionsresor

Vi vet inte så mycket om Petrus olika missionsresor, men vi vet att han reste. Paulus skriver år 57 e.Kr. att Kefas (Petrus) hade med sig sin fru på sina resor (1Kor 9:3-5).

Mycket tyder på att Petrus varit i Korint, eftersom en del hade honom som sin favoritlärare där (1Kor 1:12, 3:21-23).

Första Petrusbrevet, som är skrivet från Rom c:a år 63 e.Kr., är adresserat till församlingar som ligger i dagens Turkiet (1Pet 1:1). Sannolikt hade Petrus besökt dessa församlingar tidigare.

Avslutande tankar

Jesus såg potentialen i fiskaren Simon. Han gav honom namnet Petrus (Kefas) redan första gången de träffades (Joh 1:42) och tränade honom till en ledare. Efter pingstdagen fortsatte Jesus sin relation med Petrus i den Helige Andes fullhet och kraft. Petrus blev verkligen den person Jesus såg i honom från början.

Petrus hade en nära relation till Markus, som han kallar sin "son". (1Pet 5:13). Man tror att just Petrus ligger bakom Markusevangeliet.

Det är viktigt att se att Petrus jämställde Paulus skrifter med GT:s skrifter (2Pet 3:14-16). Det innebär att han såg på Paulus skrifter som Guds ord.

När Petrus kallades att vara en herde för Jesu får fick han också kallelsen att bli en martyr (Joh 21:15-19). Enligt Kyrkohistorien blev Petrus martyr i Rom under kejsar Nero någon gång mellan 64-67 e.Kr.

PETRUS FÖRSTA BREV - LÖPANDE KOMMENTAR

I. Inledning - Guds folk och Guds eviga plan (1:1-2)

A. Det utvalda Gudsfolket i "förskingringen" (1:1)

Normalt skulle begreppet "det kringsspridda, utvalda folket" syfta på judar i Romarriket men Petrus låter det syfta på mottagarna av brevet som var judar och hedningar som trodde på Kristus (1Pet 4:3-5, 2:9-10). Gudsfolket levde som främlingar i världen och tillhörde ett himmelskt rike (1Pet 1:1, 4, 3:18). För en djupare diskussion om betydelsen av det utvalda folket i Kristus se inledningen av studiet i Efesierbrevet på www.bibelstudium.org.

B. Fadern hade förkunskap om alla i sitt folk (1:2)

Enligt grundtexten har Gud utvalt sitt folk baserat på en viss förkunskap ("prognosin" i grekiskan, "who have been chosen accordig to the *forknowledge* of God the Father" NIV). Ordet syftar på både känna någon i en relation och på kunskap.

C. Den helige Ande helgar Gudsfolket (1:2)

Att Guds folk helgas innebär att vi är ett folk som är avskilt för Gud. Vi är hans eget folk som lever våra liv inför en helig Gud (1Pet 1:14-16).

1. Ett liv i lydnad för Gud

Den helige Ande ger kraft till att följa och lyda Gud (Hes 36:26-27).

2. Vi är renade i Jesu Kristi blod

Vi lever i ständigt beroende av reningen i Kristi blod.

II. Frälsningen i Kristus (1:3-2:10)

A. Det eviga hoppet i frälsningen (1:3-9)

1. Fadern har fött oss på nytt (1:3-4)

a. Genom Jesu Kristi uppståndelse (1:3)

Kristus har besekrat synden, Satan och döden. (1Pet 3:22). Han uppstod som den första till ett evigt oförstörbart liv. Kristus seger är grunden för vårt hopp.

b. Till ett levande evigt hopp, i himlen (1:3-4)

Hoppet är ett arv som är oförstörbart och förvarat åt oss i himlen.

2. Gud bevarar sitt folk till en evig härlighet (1:5-9)

a. Bevarade genom Guds makt (1:5)

Det är viktigt att komma ihåg att den som bevarar oss tills vi når det eviga målet är Gud.

b. Bevarade genom vår tro (1:5-9)

Gud bevarar oss genom vår tro.

1) Tron bär genom allt lidande (1:6)

Gud prövar äktheten i tron genom förföljelse och lidande (1Pet 4:12-14).

2) Tron är värdefullare än guld (1:7)

Precis som man testat guldets äkthet genom eld så testat trons äkthet genom svårigheter. Den tron, säger Petrus, är mycket värdefullare än guld.

3) Tron på Kristus ger eviga resultat (1:7-8)

Tron är fast förankrad i Kristus, som vi älskar och tror på fast vi inte sett honom.

4) Tron leder till våra själars frälsning (1:9)

Frälsning i NT beskrivs i dåtid, nutid och framtid. Tron för oss till målet för våra liv, vår slutliga frälsning. Det är den här tron som Gud bevarar oss i.

GUDS FOLK LEVER SOM FRÄMLINGAR I VÄRLDEN (1Pet 1:1-9)		
AV EVIGHET	I NUTID	I EVIGHET
Av evighet känner och vet Gud allt om sitt utvalda lidande folk, som nu lever som utspridda främlingar i världen.	De är födda på nytt av Fadern, genom Kristi uppståndelse. De är helgade i Anden till lydnad och rening i Kristi blod.	De bevaras av Gud genom tron på Kristus, till ett levande hopp i himlen som aldrig kan förstöras.

Notera att den treenige Guden är verksam rakt igenom i alla tidsformer

B. Profeter och änglar vill förstå frälsningen (1:10-12)

1. Profeterna ville förstå sina profetior om frälsning (1:10-12)

a. För vem och för vilken tid var frälsningen? (1:10-11)

b. Profeterna förstod att det inte gällde deras generation (1:12)

Profeterna funderade och kom fram till att deras profetior om Kristi lidande och den kommande härligheten inte gällde deras egen generation utan människor som skulle födas långt senare.

c. Änglar vill förstå frälsningen 1:12

Det är fantastiskt att vi får fundera kring djupen i frälsningen tillsammans med änglarna!

C. Var heliga såsom Gud är helig (1:13-2:3)

1. Lev med Gud i nåden (1:13)

Det enda vi har att hålla till är Guds nåd, som är fast förankrad i Guds verk genom Kristus. Så är det nu och så blir det tills Jesus kommer tillbaka.

2. Gud och hans barn (1:14-21)

Tendensen idag är att dra ner Gud till vår nivå så att han liknar oss men i Bibeln är det tvärtom, där är Guds moraliska egenskaper som avgör vilka mål vi har som hans folk. Vi ska vara heliga som Gud är helig. Att Gud är helig innebär att han är alltigenom ren, helt skild från synd och ondska.

a. Lev i lydnad och helighet som Guds barn (1:14-16)

Petrus undervisar cirkulärt på det judiska sättet och här återkommer han till begreppen helighet och lydnad som han introducerade i 1Pet 1:2.

b. Gud ska opartiskt döma alla (1:17)

Eftersom vår far ska döma alla människor opartiskt ska vi leva i en hälsosam gudsfruktan. Ungefär som i Herrens bön: "Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat" (Matt 7:9)

c. Gud har frälst oss genom Kristus (1:18-21)

Vi var slavar under meningslösheten och kunde inte frigöra oss själva. Hur kunde vi finna en verklig mening med livet? Varifrån kom vi? Vart går vi? Varför är vi här?

1) Vi blev friköpta genom Kristi dyra blod (1:18-19)

På den tiden kunde slavar köpas fria. Kristus betalade högsta möjliga pris när han gav sitt liv. Det priset visar också vårt värde för Gud.

2) Kristus är av evighet den utvalde (1:20)

Det Gud gjorde genom Kristus var Guds ursprungliga plan.

3) Kristus har nu uppenbarats för vår skull (1:20)

Petrus säger att Kristus, som var utvald före skapelsen, nu uppenbarats för vår skull.

4) Genom Kristus tror vi på Gud och är frälsta (1:21)

Hela vår frälsning är förankrad i Kristus genom liv, död, uppståndelse och förhärligande.

Sammanfattning av 1Pet 1:10-21 -

- Profeter och änglar ville förstå vår frälsning i Kristus.
- Gud är en helig far som opartiskt dömer alla. Han fostrar sina barn och tar itu med synden i våra liv för att rena och förvandla oss. Därför ska vi leva inför vår far i gudsfruktan under vår tid som främlingar här i världen.

- Gud älskar oss av evighet och redan före skapelsen hade Gud planerat vår frälsning genom Kristus. Av evighet såg han hur vi levde i slaveri under meningslösheten. Kristus kom och betalade högsta möjliga pris för att friköpa oss, nämligen sitt eget blod. Vi lever med Gud av bara nåd.
- Kristus uppväcktes från de döda och fördes till härligheten. På samma sätt ska vi genom Kristus bli förda till samma härlighet.

3. Guds eviga ord (1:22-2:3)

- a. Vi lever i lydnad för Guds sanning (1:22)
Petrus gör likhetstecken mellan Guds ord med sanningen. Vi är kallade till lydnad för Gud och hans ord (1Pet 1:2, 14, 22)
- b. Guds ord handlar om kärlek till varandra (1:22)
Jesus sammanfattade hela GT i det dubbla kärleksbudet (Matt 22:36-40). Dessutom betonade Jesus kärleken mellan hans lärjungar (Joh 13:34-35) och här betonar Petrus samma sak.
- c. Gud använde sitt ord för att föda oss på nytt (1:23-25)
Hela evangeliet, allt som Petrus beskrivit i inledningen till brevet, är en del av Guds eviga ord.
 - 1) Livet förs vidare genom säd
Hos nästan alla varelser och örter för livet vidare genom säd från generation till generation och likadant är det hos oss människor.
 - 2) Ordet är en evig säd som ger en evig frukt
Mänskans generationer kommer och går men Guds ord består för alltid. Gud har fött oss på nytt genom sitt eviga ord till ett evigt hopp.
 - 3) Lev i enlighet med Ordet (2:1)
Petrus räknar upp saker som förstör en kristen gemenskap och därför är motsatsen till den syskonkärlek han beskriver i 1Pet 1:22.
 - 4) Gud möter oss i Ordet (2:2-3)
Som bebisen längtar efter mjölk så ska vi längta efter Guds ord. Det är genom ordet vi får smaka på Herren och märker att han är god. Gud uppenbarar sig i sitt ord.

Sammanfattning av 1Pet 1:22-2:3

- Evangeliet om frälsningen i Kristus finns i Guds ord, som består för alltid. Guds ord är en levande säd som såts i oss. Genom denna säd har Gud fött oss på nytt.
- Gud vill att våra liv formas av hans ord och präglas av hans renhet och kärlek, där kärleken mellan hans barn är extra betonad.
- Som en nyfödd baby längtar efter mjölk ska vi längta efter Guds ord, eftersom vi möter Gud själv genom hans ord.

D. Vi är ett heligt prästerskap i Gud tempel (2:4-10)

1. Kom till Kristus, den levande stenen (2:4)

Av sammanhanget ser vi att Kristus är en levande sten i Guds andliga tempel. Han är hörnstenen och grundstenen, den viktigaste stenen i templet. Paulus lärde att samtliga stenar i templet fogas samman i Kristus till en Guds boning i Anden (Ef 2:18-22)

a. Förkastad av människor (2:4)

Vi uppmanas att komma till Jesus, han som är förkastad av människor

b. Utvald av Gud (2:4)

Vi uppmanas att komma till honom som är utvald av Gud. Vi måste helt enkelt välja sida.

2. Låt Gud bygga sitt tempel (2:5)

När vi kom till Jesus, den levande stenen, blev vi också levande stenar som formades av Gud till ett tempel där han bor. Detta templet består av en levande gemenskap med troende.

3. Tjåna Gud i hans tempel som hans präster (2:5)

Vi är stenar i Guds tempel och samtidigt hans präster, som tjånar honom i gemenskapen.

a. Bår fram andliga offer åt Gud (2:5)

Som Guds präster bår vi fram offer åt honom. Vi tjånar Gud med de gåvor vi fått. Det kan handla om att lova Herren, göra gott mot andra och visa barmhärtighet (Hebr 13:15-16). Men det handlar framförallt om alla de råd som Petrus ger för det kristna livet genom hela brevet.

b. Gud tar emot våra offer tack vare Kristus (2:5-8)

Trots att vår tjänst för Herren är långt ifrån fullkomlig så tar Gud emot våra offer med glädje, eftersom vi tjånar Gud genom Jesus Kristus och det är Kristi blod som renar oss.

4. Kristus som stenen - Bakgrund

a. En förkastad men utvald hörnsten

Petrus utgår från ett messianskt avsnitt i psalm 118, där vi även har hosiannaropen: "Den sten som byggnadsarbetarna kastade bort har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon." (Ps 118: 22-23). Jesus och Petrus citerar samma vers och båda låter stenen syfta på Kristus (Matt 21:42, Apg 4:10-12). Paulus använder samma vers när han förklarar hörnstenens funktion i Guds andliga tempel. "Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv.

Genom honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren.” (Ef 2:20-21).

- b. Resultat av att tro på Kristus eller att förkasta honom
Petrus citerar Jes 28:16, för att visa på de positiva löften som finns för den som tror på stenen (Kristus). Sedan citerar han Jes 8:14-15 för att visa på katastrofala konsekvenser som drabbar den som förkastar stenen (Kristus). Paulus använder samma två bibelställen från Jesaja och drar samma slutsats som Petrus (Rom 9:30-33, 1Pet 2:6-8).

5. Guds utvalda folk (2:9-10).

Här kommer brevets nyckelverser: ”Men ni är ett utvalt släkte, ett konungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.” (1Pet 2:9-10).

- a. Vi är Guds utvalda folk i NT (2:9)
Petrus överraskar med att citera från 2 Mos 19:5-6, ett citat som i sitt sammanhang syftar på Israels folk. Petrus låter citatet syfta på Gudsfolket i NT d.v.s. församlingen, som består av judar och olika hednafolk.
- b. Vårt uppdrag (2:9)
Vi har samma missionsuppdrag som Israel hade. Vi är ett rike av konungliga präster som ska berätta om Herren bland alla folk.
- c. Vi var inte Gud folk (2:10)
Petrus syftar på texten i Hosea när han säger att vi förut inte var ett folk och att vi inte hade fått Guds barmhärtighet men nu är vi Guds folk som fått hans barmhärtighet (Hos 1:8-2:1, 23).

Sammanfattning av 1Pet 2:4-10

- Kristus är den levande hörnstenen i Guds tempel. När vi kom till Kristus blev vi själva levande stenar i templet, som är en gemenskap där Gud bor. Alla stenarna i det här templet har en personlig relation med Kristus. Som Guds präster tjänar vi honom i gemenskapen. Gud tar med glädje emot vår ofullkomliga tjänst p.g.a Jesus Kristus.
- Den som förkastar Kristus har ingen del i honom. Det är genom tron på Kristus som vi fått barmhärtighet och blivit en del av Guds folk. Vårt uppdrag är att vara hans prästfolk och tjäna honom bland alla folk. Vi ska berätta om honom och sprida hans underbara evangelium.

III. Ett kristet liv i relation till andra 2:11-5:11

Nu tar Petrus upp hur vi faktiskt ska leva i den här världen. Han kommer att ge mängder med tydlig praktisk vägledning. Ett underliggande tema som lyser igenom är att brevet är skrivet till förföljda kristna.

A. Grundhållning bland icke-troende (2:11-12)

Vi är främlingar och gäster i världen (1Pet 2:11, 1:1). Vi tillhör ett annat rike. Hur ska vi leva i väntan på att få komma hem. Enligt nyckelverserna (1Pet 2:9-10) så är vårt uppdrag att förkunna Guds härliga gärningar i världen. Det innebär att vi ska hålla oss borta från synd och istället fokusera på det som är rätt och gott i Guds ögon. Då kommer människor att prisa Gud när han söker dem. När våra ord om Kristus och våra handlingar stämmer överens så utför vi vårt uppdrag i världen.

B. Medborgare – Myndigheter (2:13-17)

1. Underordna er varje myndighet (2:13-15)

Grundhållningen är att vi ska respektera de myndigheter vi har. Petrus tar samma position som Paulus (Rom 13) att myndigheterna är Guds tjänare. För att förstå varför, så behöver vi sätta oss in i en situation där ingen myndighet upprätthåller lag och ordning. Där råder det kaos och banditgäng förgriper sig på de svaga som är helt försvarslösa.

2. Använd er frihet på rätt sätt (2:16-17)

Kristus har friköpt oss (1Pet 1:18-19) men det handlar om en frihet till att tjäna Gud istället för vårt ego. Petrus avslutar med ännu en tumregel för hur vi ska leva: ” Visa aktning för alla, älska bröderna, frukta Gud och vörda kejsaren.” (1Pet 2:17).

C. Slavar – Herrar (2:18-25)

1. Underordna er era herrar (2:18-25)

Petrus, precis som Paulus (Ef 6:5-8), poängterar att slavar ska underordna sig sina herrar, även sådana som är onda. Dessutom säger han att de som handlat rätt men samtidigt blivit straffade har fått nåd av Gud. Här hör vi ett eko av Jesus ord i Bergspredikan (Matt 5:10-12).

2. Kristus led fast han var oskyldig (2:21-25)

Petrus lyfter hela tiden fram den lidande Kristus som det exempel vi ska följa. Petrus utgår från Jesaja 53: 4-7 i detta avsnitt. Kristus led i vårt ställe

(1Pet 2:21) och han bar vår synd (1Pet 2:24) medan vi var som vilsegångna får (1Pet 2:25). Samtidigt är vi kallade att följa Kristus exempel, han som gjorde rätt men ändå fick lida fast han var oskyldig.

D. Hustru – Man (3:1-7)

1. Hustrun ska underordna sig sin man (3:1-6)

Petrus, precis som Paulus (Kol 3:18-19), poängterar att hustrun ska underordna sig sin man och att mannen ska älska och respektera sin hustru. Petrus vill att den hustru som har en icke-troende man ska vinna honom genom sitt sätt att vara och inte främst genom sina ord. Han betonar att den skönhet som behagar Gud är den inre skönheten, inte den yttre. Petrus tar Sara som ett exempel på en gudfruktig kvinna som underordnade sig Abraham.

2. Mannen ska älska sin hustru (3:7)

Om mannen inte respekterar sin hustru och älskar henne så varnar Petrus för att hans Gudsrelation blir skadad och att hans böner blir ohörda.

E. Den inre styrkan hos Guds folk (3:8-3:17)

Petrus är hela tiden medveten om att han skriver till förföljda församlingar och hur de ska leva mitt i den situationen.

1. Inre enhet i församlingen (3:8)

Den inbördes kärleken och ödmjukheten betonas (1Pet 3:8, 1:22)

2. Vänd dig från det onda till det goda (3:9-12)

I relation med alla människor ska vi fokusera på att det goda och att göra rätt, att inte hämnas våra förföljare. Petrus backar upp sin undervisning med ett fantastiskt citat från Ps 34:13-17 som visar hur vi ska leva till Guds ära.

3. Goda gärningar minskar förföljelsen (3:13)

Rent generellt kommer människor att förfölja oss mindre när vi visar raket och kärlek.

4. Salig är den som förföljs för goda gärningar (3:14-17)

Vi kan ändå förföljas fast vi gör gott och då gäller det att vi håller Kristus helig i våra hjärtan (1Pet 3:15) d.v.s. hans exempel på hur han led förföljelse utan att ge igen och utan att hota (1Pet 2:21-25). Naturligtvis vill ingen straffas om man är oskyldig. Men om man ändå kommer att förföljas är det

bättre lida för goda gärningar än onda. Petrus säger att vi ska vara beredda på att ge relevanta svar på människors frågor och vi ska göra det med respekt.

Sammanfattning av 1Pet 2:11-3:17

- I relation till andra ska vi leva rätt och göra gott så att Gud blir ärad. I relation till samhället ska vi underordna oss myndigheter och visa respekt för Herrens skull.
- I relation till arbetsgivare ska vi underordna oss och vara plikttrogna även om vi får lida oskyldigt. Vi ska ha Jesus Kristus som vårt exempel. Han hämnades inte eller hotade, utan överlämnade sin sak åt Fadern, samtidigt som han bar vår synd och blev vår frälsare.
- I äktenskapet uppmanas hustrun att underordna sig sin man. Mannen ska visa kärlek och aktning för sin hustru, annars hindras hans Gudsrelation.
- Vi ska ha fokus på Kristus även när vi blir förföljda. Vi ska tala och handla i kärlek, ödmjukhet och med respekt. Vi ska kunna ge relevanta skäl för vår kristna tro.

F. Kristus led för att frälsa oss (3:18-22)

1. Den rättfärdige led i de orättfärdigas ställe (3:18)

Här ser vi att Kristus dog i vårt ställe. I den här versen ser vi också hur vi ska förstå hela avsnittet, att precis som arken räddade Noas familj så räddar Kristus oss och för oss hela vägen till härligheten: "Så led också Kristus en gång för våra synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe, för att föra oss till Gud..." (1Pet 3:18).

2. Kristus för oss till Gud (3:18-22)

Dessa verser har varit föremål för många spekulationer och man har bl.a. velat läsa in att de döda får en andra chans till frälsning.

När vi läser hela sammanhanget ser vi en tydlig parallell mellan hur Gud räddade Noas familj undan domen genom arken och hur Gud genom Kristus räddar oss undan den kommande domen. I Noas fall så representerade vattnet Guds dom. I vårt fall så begravs vi med Kristus och uppstår med Kristus genom dopvattnet.

a. Kristus gick i Anden till de döda i Noas tid (3:18-20)

"I Anden gick han bort och utropade ett budskap för andarna i fängelset, för dem som den gången var olydiga när Gud tåligt väntade under Noas dagar, medan arken byggdes. I den blev några få, åtta personer, frälsta genom

vatten. Efter denna förebild frälsar dopet nu också er..." (1Pet 3:19-21). Det budskap som Kristus proklamerade var enbart riktat till Noas generation, de som levde när arken byggdes. Hur ska vi förstå detta? Petrus säger att Kristi Ande var i GT:s profeter när de talade (1Pet 1:10-11) d.v.s. Kristus talade genom GT:s profeter! Det är därför rimligt att påstå att Kristi Ande talade genom Noa till hans generation medan arken byggdes. Därefter kom domen och frälsningen genom arken och detta är en förebild på dopet och frälsningen i Kristus.

b. Kristus är arken som räddar undan domen (3:21-22)

Dopet innebär inte en yttre rening utan en inre rening. "Det innebär inte att kroppen renas från smuts utan är ett rent samvetes bekräftelse till Gud genom Jesu Kristi uppståndelse," (1Pet 3:21). Bekännelsen visar också att Petrus beskriver ett troendedop, inte ett spädbarnsdop. Dopet handlar om den troendes förening med Kristus i hans död, uppståndelse. Petrus avslutar med att säga att Kristus for till himlen där han regerar på Guds högra sida. När vi är förenade med Kristus för han oss hela vägen till himlen.

G. Ett liv under lidande och förföljelse (4:1-19)

1. Förhållandet mellan lidande och synd (4:1-6)

Tidigare hade de levt ett liv i synd (4:3-4) men när de nu hade de omvänt sig till Kristus så blev de förföljda. Petrus uppmanar de troende att se på den lidande Kristus och att ha samma inställning som han hade (4:1, 2:24). Lidandet hjälpte faktiskt de troende att vända sig bort från synden. De icke troende kommer att få stå till svars inför Kristus som är domare över levande och döda (4:5).

En vers som varit föremål för spekulationer om att människor kan få en andra chans efter döden har varit 1Pet 4:6 "Ty avsikten med att evangeliet predikades också för dem som nu är döda, var att de visserligen skulle dömas kroppsligen som människor döms, men leva andligen, liksom Gud lever." Versen handlar om troende kristna som dött innan Petrus skrev brevet. Människans kropp har varit dömd att dö ända sedan syndafallet i Edens lustgård (1Mos 2:16-17) men de avlidna troende lever ju andligen som Gud lever.

2. Hur bör vi leva inför den kommande domen? (4:7-11)

Petrus tror att Jesus kan komma inom några år (4:7). Så vad ska de troende fokusera på inför slutet på allting?

- a. Lev så att ni kan be (4:7)
- b. Visa varandra kärlek (4:8)

- c. Var gästfria mot varandra (4:9)
- d. Betjäna varandra med era nådegåvor (4:10)
- e. Tala i enlighet med Guds ord (4:11)
- f. Tjäna i nådegåvan med Guds kraft (4:11)
- g. Tjäna så att Gud blir ärad (4:11)

3. Lidande för Kristus är en förmån (4:12-16)

Petrus säger samma sak som Jesus (Matt 5:10-12) och Paulus (Fil 1:29-30) nämligen att förföljelse för Jesus är en förmån, en källa till glädje och är en verklig välsignelse. Den stora glädjen släpps lös när Jesus kommer tillbaka.

4. Domen börjar med oss och sen världen (4:17-19)

Petrus tror att tiden för Guds slutliga dom är nära eftersom han tror att Jesus snart ska komma (1:7, 4:7, 4:13, 4:17). Han verkar koppla samman domen med den förföljelse de troende fick stå ut med. De troende ska tåligt gå genom lidandet och överlämna allt åt herren. Den som förkastar Guds evangelium ligger dåligt till i domen.

Sammanfattning av 1Pet 3:18-4:19

- Kristus offrade sig för att föra oss till Gud. Precis som arken räddade Noas familj undan domen så är Kristus vår ark som för oss till den eviga härligheten. I dopet är vi förenade med Kristus i hans död och uppståndelse.
- Precis som Kristus led till kroppen för synden kan vi bejaka kroppsligt lidande för att leva rättfärdigt.
- Gud ska döma världen. Inför den kommande domen ska vi leva i kärlek till varandra. Vi ska betjäna varandra med de nådegåvor vi fått.
- Det är en stor förmån att få dela Kristi lidanden. Det är en källa till glädje här och särskilt när Jesus kommer tillbaka.
- Domen börjar med församlingen som ändå blir frälst men därefter drabbar Guds dom hela världen.

H. Äldste – Församling (5:1-7)

1. Aposteln Petrus betraktar sig som en äldste (5:1)

2. Äldste ska vara herdar för Guds hjord (5:2)

- a. Äldste, efter Guds vilja och med hängivet hjärta (5:2)
- b. Äldste, utan att skaffa sig fördelar (5:2)
- c. Äldste ska inte vara herrar över hjorden (5:3)
- d. Äldste ska vara föredömen för hjorden (5:3)

3. Kristus, Överherden ska löna de äldste (5:4)

4. De yngre ska underordna sig de äldre/äldste (5:5)
5. Ödmjuka er inför varandra och Gud (5:5-6)
6. Kasta alla bekymmer på Gud (5:7)

J. Kampen mot den Onde (5:8-11)

1. Djävulen är ute efter de troende (5:8)
 - a. Han går omkring som ett rytande lejon (5:8)
 - b. Han försöker att utrota troende 5:8.
2. Stå emot Djävulen i tro 5:9.
3. Tänk på syskonen som har samma kamp (5:9)
4. All nåds Gud styrker och befäster er i kampen (5:10)
5. Det är Gud som har den eviga makten (5:11)

IV. Brevets avslutning – hälsningar (5:12-14)

- A. Brevet är skrivet med hjälp av Silvanus (5:12)
- B. Församlingen i Babylon och Markus hälsar (5:13)
- C. Sluthälsning (5:14)

Sammanfattning av 1Pet 5:1-14

- Äldste ska se sin uppgift som herdar som ödmjukt vakar över hjorden. Jesus är återigen det stora föredömet. De yngre ska underordna sig de äldre samtidigt som alla uppmanas att ödmjuka sig under varandra. Framförallt ska vi ödmjuka oss under Gud som upphöjer och styrker de ödmjuka.
- Vi ska vara på vår vakt mot djävulen som vill förgöra de troende. Vi ska göra motstånd genom omvändelse och en tro förankrad i Jesus Kristus. Gud ska i allt stödja, styrka och befästa de troende.
- Avslutande hälsningar

PETRUS TUMREGLER

De är gott om praktiska råd för hur vi ska leva i Petrus första brev och här kommer några:

Om ni kallar honom Far som dömer var och en opartiskt efter hans gärning, vandra då i gudsfuktan under er tid här som främlingar. (1Pet 1:17).

Längta som nyfödda barn efter den rena andliga mjölken så att ni genom den växer upp till frälsning, när ni nu har smakat att Herren är god. (1Pet 2:2-3).

Visa aktning för alla, älska era trossyskon, vörda Gud och ära kejsaren. (1Pet 2:17).

Till sist ska ni alla visa enighet, medkänsla, syskonkärlek, barmhärtighet och ödmjukhet. Löna inte ont med ont eller hån med hån. Tvärtom ska ni välsigna, för ni är kallade att ärva välsignelse. För: Den som älskar livet och vill se goda dagar ska vakta sin tunga från det som är ont och sina läppar från att tala svek. Han ska undvika det onda och göra det goda, söka friden och följa den. Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras bön. Men Herrens ansikte är emot dem som gör det onda. (1Pet 3:8-11).

Slutet på allting är nära. Var därför kloka och nyktra så att ni kan be. Framför allt ska ni visa uthållig kärlek till varandra, för kärleken överskyler många synder. Var gästfria mot varandra utan att klaga. Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. Om någon talar ska han tala i enlighet med Guds ord. Om någon tjånar ska han tjåna med den kraft som Gud ger, så att Gud i allt blir årad genom Jesus Kristus. Hans år åran och makten i evigheters evighet. Amen. (1Pet 4:7-11).

Dårför ska de som får lida efter Guds vilja anförtro sina själar åt sin trofaste Skapare och göra det som år gott. (1Pet 4:19).

Ödmjuka er dårför under Guds mäktiga hand, så ska han upphöja er när tiden år inne. Och kasta alla era bekymmer på honom, för han har omsorg om er. (1Pet 5:6-7).